

Han ſvarede ikke. Han fik forſt fremſat ſin Paaſtand, for at den kunde gaa i de allieredes Kres Landet over, men Afviſningen ſogte han ikke at beſvare, for at den ikke ſkulde komme frem. Jeg uſtfer dog at optage den. Det ærede Medlem var ſelv fuldt ud med i den Politif, vi den Gang førte, og det er overordentlig betegnende; thi ved nu at kaſte Sten eller ſpytte paa andre i denne Anledning, ſpytte de ſig ſelv og deres eget Parti i Djnene. I det hele forekommer det mig, at d'Herrer politifif nu leve af den Raal, de ſelv have ſpyttet i. Velbekomme! Vi kunne tage det med No. Hiſtorien har viſt, at naar Venſtre ſamlende ſig om Venſtres Program og forte en værdig Politif, var der Tilfredshed i hele den demokratifke Befolkning i Landet og Appel i Tinget her, ſaa vidſte man, hvor man ſkulde træffe Folketinget, men hver Gang man begyndte at ſkrige op om ſine egne Dumheder og fortalte, hvor dumt man havde handlet, og hvor dumt man nu ikke ſkulde handle, o. ſ. v., gif det til Vaters. Der kom ſaa Forvirring, Uklarhed og Svag- hed her og tilsvarende Egenſkaber i det danſke Demokrati. Man talte flot — ja jeg bruger et Udtryk fra Højrebladeneſ Betegnelſer af Debatten i Forgaars — man talte flot om den Dumhed, ſom Venſtre begif i 1880—81 med Henſyn til Retsreformen. Nu vil jeg gøre Dem opmærkſomme paa, at der er to Egenſkaber uadſkillelig forbundne hos dem, der gaa over, uden ſelv endnu at turde være det bekendt. Den forſte er den, at de ſkalde Venſtre ud; der er forſkellige Grader, men det er altid Tilfældet, at de begynde med at ſkalde Venſtre ud, finde gode Egenſkaber hos Proviſorifterne og ſlette Egenſkaber hos Venſtre. Den anden Egenſkab er den, at de trods det forandrede Sind forſikre, hvad vi ikke forſikre, fordi vi ikke behøve det, at de fremdeles ere Venſtre-mænd. Denne Dobbeltanſigtethed følger med for en Tid, ſaa længe ikke hele Hovedet bliver gennemſkuet, ſaa at man ſer bægge Anſigter paa en Gang. Næſt den Bemærkning vil jeg ſpørge: Hvorfor var det Dumhed af Venſtre i 1881 ikke at ſøge Retsreformen gennemført? Hvilken Grund have de Herrer til at ſige det? Hvilke ny Grunde have de Herrer fundet paa, der nu ſkulde kunne viſe os, at vor Stilling den Gang var dum? De fremſatte denne Paaſtand, denne driftige Paaſtand, ſom Vidnesbyrd om deres nuværende politifke Tilſtand, men Beviſer førte de ikke. Den 17de December 1880 blev der forelagt 3 ſtore, omfattende Love — Love, ſom en Kommiſſion af ſpeeielſt jagtkyndige havde ſiddet, jeg tror 10 Mar for at udarbejde — om en Reform,

der paa den meſt indgribende Maade vedrørte vore ſtatsretlige, politifke, almenretlige og finanſielle Forhold her i Landet. Da ſaa have de Herrer den Mening, at vi med Nytte kunde have taget den op til indgaaende Forhandling under de daværende politifke Forhold. Ja, var det ſagt af ærede Herrer, der vare ſaldne ned fra Stryerne, ſom vare komne her ind i Dag og havde lært nogle Flokſer i Højrebladene om Venſtres Dumheder, ſaa havde jeg forſtaaet det, men naar det kommer fra Mænd, hvis hele politifke Tilværelſe den Gang var afhængig af, at de vare i fuld ſluttet Trop med Venſtre i Politifken, ſaa vilde det være ubegribeligt, hvis det ikke, ſom jeg ſagde før, var et almindeligt Særkende for dem, der forandre ſig, at de have ſaaet nogle Sten i Lommerne fra Højre, ſom de kaſte paa Venſtre. Hvordan var Stillingen den Gang? Tag f. Eks. 1881! Vi havde haft 2 Valg. Miniſteriet ſtod og prøvede paa ved Hjelſp af Landſtinget at ville tvinge Folketinget til at bøje ſig paa Finansloven. Man levede paa en midlertidig Finanslov Maret igennem, og uagtet det ikke blot fra Venſtres Side, men ogſaa igennem et Hovedforedrag af det ærede Medlem for Viborg Amtſ 2den Valgkres (Klein) blev hævdet, at Miniſteriet var forpligtet til for den ny indſaldte Rigsdag at forelægge den ikke tilendebragte Finanslov, ſaa undlod man det. Vi ſtod overfor en truende Forfatningskonflikt, og kun ved en ihærdig Samlen af alle Krefter lykkedes det os gennem 10de Maj-Forliger den Gang at afſlaa Angrebet paa vor Bevillingsret og hævde Folketingets ſtatsretlige Stilling. Og ſaa mener man, at man under diſſe Forhold lige over for et ſaadant Miniſterium rolig ſkulde have ſat ſig hen og have glemt det altſammen og ſkulde have arbejdet, naturligviſ forgæves, paa under et ſaadant Miniſteriums Vedelſe at ſaa en Retsreform gennemført! D'Hrr. ere her komne til en ſen Erkendelſe, nu 10 Mar efter. Og hvorfor ere de nu komne til denne Erkendelſe? Jo, man ſkal ſmykke ſig. Det er imidlertid min Overbeviſning, min fulde Overbeviſning, at derſom en Retsreform, denne betydelige Reform, lykkelig ſkal gennemføres ved Lov og lykkelig, til Gavn for Samfundet, ſkal bringes ud i Livet, da maa forſt den Grundlov, hvis §§ 71 og 74 Retsreformen ſkal udfylde, virkelig være Herre her i Landet, den maa være anerkendt af alle, og navnlig af Regeringen. Tilſtanden her i Landet maa være bleven tryk mod Grundlovsbruddet fra oven, og ſom en Følge heraf maa den politifke Partiſtrid have faaet en helt anden Karakter, mere begrænſet, mere rolig. Diſſe Betingelſer,